

bloemen, met name look-zonder-look (BALL & MORRIS 2000, STUBBS & FALK 2002), in Denemarken ook op grote muur- en paardenbloem (TORP 1994).

De onvolwassen stadia zijn onbekend.

Summary – Rare. Decreased since 1950. Threatened. Forest edges and wide forest paths in deciduous forest on calcareous soil.

Pocota *Pocota's*

WR

Grote, hommelachtig behaarde vliegen (12-13 mm). Door de lange haren op de zijkant van het borststuk lijkt de kop van boven gezien relatief smal.

Taxonomie en determinatie

De enige Europese soort is met alle gangbare determinatiewerken op naam te brengen.

Verspreiding

Holarctisch genus met een nearctische en twee palearctische soorten, waarvan er een in Europa en Nederland voorkomt.

Ecologie

Zie soorttekst.

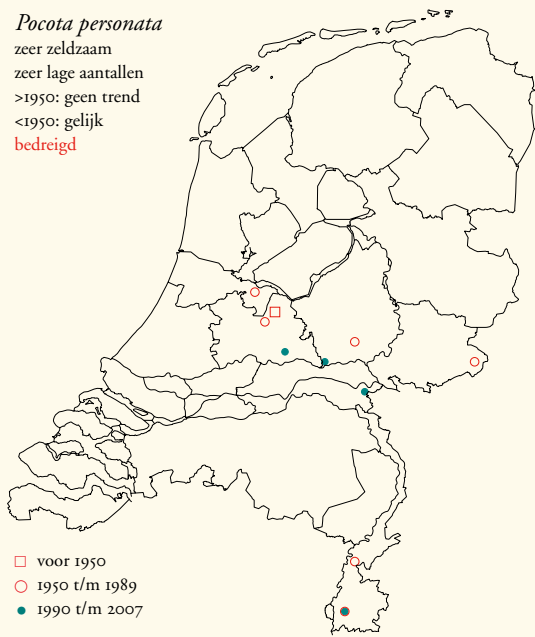
Pocota personata *Pocota*

WR

Grote, breedgebouwde, hommelachtige vlieg met relatief smalle kop. Het borststuk is op de voorste helft geel behaard, op de achterste helft zwart, het achterlijf is zwart-geel-wit behaard. Ader 3 en randader c komen precies tegen de vleugelrand bijeen. Lengte 12-13 mm.

Pocota personata

zeer zeldzaam
zeer lage aantallen
>1950: geen trend
<1950: gelijk
bedreigd

Verspreiding en vliegtijd

Europees. Van Midden-Zweden tot de Pyreneeën en van Engeland tot de Kaukasus.

In Nederland zeer zeldzaam in het binnenland en Zuid-Limburg. De oudste waarneming is uit 1946. Vier van de elf Nederlandse waarnemingen zijn van na 1990.

Waarschijnlijk een generatie.

Ecologie

Oude, voedselrijke loofbossen en parken. *Pocota personata* vliegt laag en langzaam door de vegetatie of zit op zonbeschenen bladeren, soms laag bij de grond. Bloembezoek is waargenomen op gewone berenklauw, lijsterbes en meidoorn. Mannetjes verdedigen een territorium rond bloeiende struiken zoals meidoorn of vogelkers. Vrouwtjes zijn in Zweden vaak gevangen met raamvallen die voor vochtige boomholtes in eik, es en iep waren geplaatst (pers. obs J. van Steenis). De larven leven in vochtige boomholten van beuk en populier, soms van andere loofbomen (BALL & MORRIS 2000). De winter wordt als larve doorgebracht (SPEIGHT 2003A). De larve is beschreven door Becher (1882) en Rotheray (1991).

Summary – Very rare. No apparent trends. Threatened. Old, eutrophic deciduous forests and parks.

Portevinia *Gitjes*

MR

Middelgrote, zwarte zweefvliegen (8-9 mm) met vlekken van grijze bestuiving op het achterlijf. Ze lijken sterk op *Cheilosia*-soorten maar zijn te onderscheiden doordat het gezicht als een 'blok' naar voren steekt: de middenknobbel is niet afzonderlijk van de mondrand te herkennen.

Taxonomie en determinatie

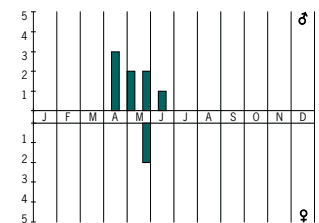
Portevinia is verwant aan *Cheilosia* en lang als subgenus hiervan beschouwd.

Verspreiding

Palearctisch. Eén Europese en twee Aziatische soorten (PECK 1988). In Nederland een soort.

Pocota personata mannetje.

Met name in de vlucht is deze zeldzame soort nauwelijks van een aardhommel te onderscheiden.

Pocota personata